

день, неприятеля имаше на разположение една цѣла нощъ за да съсредоточи войскитѣ си на лѣвия брѣгъ на р. Видъ. При тѣзи условия, той не можеше да не спечели най-послѣ побѣдата.

Отстъплението се извърши съ неописуемъ безпорядкъ, придруженъ отъ най-сърдце-раздирающи сцени.

Турцитѣ бѣха прѣкратили огъня, но, както вече казахме, Русситѣ продължаваха да стрѣлятъ безъ милостъ. Снарядитѣ отъ артилерията и залповетѣ на пѣхотата правяха страшни опустошения въ тази гъста тълпа отъ войници, селяни, жени и дѣца, които се притискаха безпорядъчно по брѣговетѣ на рѣката и се трупаха на мостоветѣ. Лѣкаритѣ се бѣха слисали посрѣдъ безчисленнитѣ ранени и незнаяха кому най-напрѣдъ да помогнатъ. Казацитѣ, които прѣпускаха по полето, ржгаха съ копията си бѣжащитѣ войници. Водата на Видъ бѣше почервенела отъ кръвъ.

Това кръвопролитие се продължи повече отъ половина часъ.

Когато огънътъ се прѣкрати окончателно, Руситѣ и Ромжнитѣ се приближиха. Тѣ ограбиха безоръжнитѣ турски войници и имъ отнеха даже и сухаритѣ, които тѣ бѣха почнали да ядатъ. Ония отъ тѣхъ, които искаха